

Nội dung bài viết

1. [Dàn ý bài văn cảm nhận về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ](#)
2. [Cảm nhận của em về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ của Thanh Hải - Mẫu 1](#)
3. [Cảm nhận về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ - Mẫu 2](#)
4. [Cảm nhận Mùa xuân nho nhỏ lớp 9 - Mẫu 3](#)

Dàn ý bài văn cảm nhận về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ

I. Mở bài

- Giới thiệu tác giả Thanh Hải và bài thơ "Mùa xuân nho nhỏ".
- Cảm nhận chung về bài thơ "Mùa xuân nho nhỏ".

II. Thân bài

1. Cảm xúc trước mùa xuân của thiên nhiên

- Bức tranh thiên nhiên tươi đẹp trong tưởng tượng của tác giả:

Các hình ảnh đặc trưng của mùa xuân: hoa tím, sông xanh, bầu trời cao rộng

Âm thanh tiếng chim chiền chiện.

Giọt long lanh: hình ảnh ẩn dụ chuyển đổi cảm giác độc đáo.

=> Tác giả say đắm trong mùa xuân của thiên nhiên đất trời với tâm thế đón nhận trân trọng

2. Cảm xúc trước mùa xuân của đất nước

- Hình ảnh lộc xuân trên “nương mạ”: cuộc sống lao động xây dựng đất nước của lực lượng sản xuất.

- Hình ảnh người cặm sừng: niềm tin vào ngày mai hòa bình.

- Từ láy “hối hả” và “xôn xao”: thể hiện nhịp sống lao động khẩn trương vội vã nhưng nhộn nhịp, vui vẻ kết hợp hài hòa với nhau.

- Đất nước được so sánh với những hình ảnh đẹp đẽ, kì vĩ.

- Nhắc nhở mọi người nhớ về những tháng ngày gian khổ trong chiến đấu, cách mạng

- Phụ từ “cứ” kết hợp với động từ “đi lên” thể hiện quyết tâm cao độ, hiên ngang tiến lên phía trước dù khó khăn gian khổ.

=> Sự lạc quan tin tưởng của nhà thơ ca ngợi sức sống, sự vươn lên mạnh mẽ của đất nước, dân tộc cho dù trước mắt trải qua nhiều khó khăn, gian khổ

3. Mong ước được cống hiến của nhân vật trữ tình

- Điệp ngữ “ta” kết hợp với các hình ảnh “con chim hót, một nhành hoa, nhập vào hòa ca”: hòa nhập giữa cái riêng và cái chung.

- Hình ảnh ẩn dụ “mùa xuân nho nhỏ”: thể hiện khát vọng được cống hiến và sống ý nghĩa được thể hiện một cách thiết tha.

- Điệp ngữ “dù” kết hợp với “tuổi hai mươi” - còn trẻ, “khi tóc bạc” - già dặn: khát vọng được cống hiến trọn đời.

- Khát vọng sống với tình yêu quê hương, đất nước: xin được hát câu Nam ai, Nam bình để đón mùa xuân, ca ngợi mảnh đất Huế mộng mơ.

III. Kết bài

- Đánh giá về bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ”.

Cảm nhận của em về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ của Thanh Hải - Mẫu 1

“Mùa xuân nho nhỏ” là một trong những bài thơ nổi tiếng của nhà thơ Thanh Hải. Tác phẩm đã diễn tả được lòng yêu thiên nhiên, đất nước cũng như khát vọng cống hiến chân thành của nhà thơ.

Mở đầu bài thơ, tác giả đã khắc họa bức tranh thiên nhiên vào mùa xuân với những nét đẹp thật giản dị:

*“Mọc giữa dòng sông xanh
Một bông hoa tím biếc
Ơi con chim chiền chiện
Hót chi mà vang trời
Từng giọt long lanh rơi
Tôi đưa tay tôi hứng”*

Bức tranh được mở ra với không gian thật thoáng đãng của dòng sông, bầu trời và tiếng chim chiền chiện. Dòng sông xanh - một dòng sông thơ mộng hòa với đó là sắc tím của loài hoa. Tiếng chim chiền chiện đang ca lên bài ca mùa xuân bằng tiếng hót

trong trẻo của mình. Đây là loài chim báo hiệu khi mùa xuân về với khát khao hy vọng về một tương lai ấm no, hạnh phúc cho con người. Những câu thơ đọc lên gợi ra một bức tranh mùa xuân dịu dàng, say đắm. Hai tiếng “hót chi” vốn là giọng điệu quen thuộc của người dân xứ Huế. Khi được nhà thơ đưa vào trong trang thơ để diễn tả lên cảm xúc thiết tha, yêu đời của người với cảnh vật. Chỉ với một vài hình ảnh đơn giản cũng đủ để chúng ta cảm nhận được hơi thở của mùa xuân.

Tiếp đến là những cảm nhận về mùa xuân của đất nước:

*“Mùa xuân người cầm súng
Lộc giắt đầy quanh lưng
Mùa xuân người ra đồng
Lộc trải dài nương mạ
Tất cả như hối hả
Tất cả như xôn xao”*

“Người ra đồng” và “người cầm súng” là hai lực lượng chính để bảo vệ và xây dựng đất nước - những người chiến sĩ chiến đấu bảo vệ nền hòa bình và những người nông dân lao động phục vụ chiến đấu. Mùa xuân ở đây đã bắt đầu gắn với ý thức và tinh thần bảo vệ dân tộc cùng với trách nhiệm của mỗi người đối với việc giữ gìn mùa xuân hoà bình cho dân tộc và đất nước. Máu, mồ hôi và nước mắt của nhân dân Việt Nam đã góp phần xây dựng và bảo vệ những mùa xuân tươi đẹp mãi cho dân tộc. Nhiều mùa xuân đã trôi qua, máu và mồ hôi đã đổ xuống thì đất nước mới có được nền độc lập như ngày hôm nay:

*“Đất nước bốn nghìn năm
Vất vả và gian lao
Đất nước như vì sao
Cứ đi lên phía trước”*

Hình ảnh đất nước bốn nghìn năm - gợi ra chiều dài lịch sử lâu đời của dân tộc. Trong suốt bốn nghìn năm đó, đất nước đã phải trải rất nhiều “vất vả” và “gian lao” để dựng nước và giữ nước. Đất nước lúc này đã giống như “vì sao” ngày càng phát triển mạnh mẽ. Cách dùng từ “cứ” thể hiện sự quyết tâm vươn về phía trước, không chịu đầu hàng khuất phục trước mọi khó khăn. Những vất vả khi trước đã được đền đáp bằng những mùa xuân tươi đẹp của hiện tại.

Cuối cùng, nhà thơ bộc lộ ước nguyện chân thành của mình:

*“Ta làm con chim hót
Ta làm một cành hoa
Ta nhập vào hoà ca
Một nốt trầm xao xuyến”*

Tác giả mong muốn trở thành “con chim hót” để nhập gọi mùa xuân về. Và mong muốn làm “một cành hoa” để dâng hiến hương sắc đẹp để cho đời. Cuối cùng tác giả còn muốn “nhập vào hòa ca” để trở thành một nốt trầm xao xuyến trong bản nhạc say mê. Chữ “ta” thể hiện tinh thần hào sảng, đầy hứng khởi và cảm xúc đang hòa mình vào cuộc sống tươi đẹp của mọi người trong tiết trời xuân đầy ấm áp, hạnh phúc.

*“Một mùa xuân nho nhỏ
Lặng lẽ dâng cho đời
Dù là tuổi hai mươi
Dù là khi tóc bạc”*

Một người cống hiến một “mùa xuân nho nhỏ” sẽ tạo thành một mùa xuân lớn, vĩ đại, đầy đủ và trọn vẹn. “Mùa xuân nho nhỏ” ở đây là một ẩn dụ rất thông minh và sâu sắc. Nhà thơ muốn nhắc nhở mỗi chúng ta hãy khiêm tốn, chân thành, hãy biết cách sống cho tất cả, sống cho tình thân ái bao la và sống để cống hiến cho đất nước, đó là lẽ sống đẹp và lẽ sống cao cả.

Kết thúc bài thơ là tiếng hát đầy yêu thương:

*“Mùa xuân - ta xin hát
Câu Nam ai, Nam bình
Nước non ngàn dặm mình
Nước non ngàn dặm tình
Nhịp phách tiền đất Huế”*

Như vậy, “Mùa xuân nho nhỏ” đã cho người đọc cảm nhận được tiếng lòng đầy tha thiết yêu mến và gắn bó với đất nước, thể hiện ước nguyện chân thành từ tận đáy lòng của nhà thơ.

Cảm nhận về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ - Mẫu 2

“Mùa xuân nho nhỏ” đã cho người đọc cảm nhận được tiếng lòng đầy tha thiết yêu mến và gắn bó với đất nước, thể hiện ước nguyện chân thành từ tận đáy lòng của Thanh Hải.

Bài thơ mở đầu bằng hình ảnh đặc trưng của mùa xuân, chỉ có mùa xuân mới có cảnh vật ngọt ngào như thế:

*“Mọc giữa dòng sông xanh
Một bông hoa tím biếc”*

Dòng sông xanh thanh bình yên ả - đó là tín hiệu của mùa xuân đã về Giữa dòng sông xanh đó là màu tím biếc của bông hoa. Mùa xuân ở đây thật hào phóng nên sẵn sàng trao tặng cho ai biết trải rộng lòng mình:

*“Ơi con chim chiền chiện
Hót chi mà vang trời
Từng giọt long lanh rơi
Tôi đưa tay tôi hứng”*

Tiếng gọi “ơ” nghe sôi nổi và tha thiết biết bao. Nhà thơ đã đón nhận mùa xuân với tất cả sự thăng hoa của tâm hồn, điêu luyện trong ngòi bút. Câu thơ cứ như câu nói tự nhiên không trau chuốt từ ngữ nhưng vẫn mang âm hưởng thi ca. Câu hỏi tu từ hót “Hót chi mà vang trời” gọi ra tiếng chim hót trong trẻo, vang lừng xa như gợn lại rõ ràng, tròn trịa kết thành những giọt sương óng ánh sắc màu đọng lại thành giọt long lanh rơi, rơi mãi. Nhà thơ đã tưởng tượng bằng tất cả rung động của tâm hồn “tôi đưa tay tôi hứng” - người đang hứng tiếng hót hay là hạt mưa rơi.

Kế tiếp mùa xuân của thiên nhiên, là mùa xuân của đất nước:

*“Mùa xuân người cầm súng
Lộc giắt đầy quanh lưng
Mùa xuân người ra đồng
Lộc trải dài nương mạ
Tất cả như hối hả
Tất cả như xôn xao”*

Hình ảnh “người cầm súng” - những người chiến sĩ chiến đấu bảo vệ nền hòa bình và “người ra đồng” - những người nông dân lao động phục vụ chiến đấu. Mùa xuân được khắc họa ở đây đã gắn với ý thức và tinh thần bảo vệ dân tộc cùng với trách nhiệm của mỗi người đối với việc giữ gìn mùa xuân hoà bình cho dân tộc và đất nước. Cùng với đó là hình ảnh “lộc giắt đầy trên lưng”, “lộc trải dài nương mạ” cho thấy sức sống của mùa xuân đang căng tràn khắp mọi nơi. Tất cả đều đang “hối hả” và “xôn xao” để bùng nổ.

*“Đất nước bốn nghìn năm
Vất vả và gian lao
Đất nước như vì sao
Cứ đi lên phía trước”*

“Đất nước bốn nghìn năm” gọi lịch sử lâu đời của dân tộc. Trong suốt bốn nghìn năm đó, đất nước đã phải trải rất nhiều “vất vả” và “gian lao” để dựng nước và giữ nước. Nhờ có bốn nghìn năm vất vả đó, mà ngày hôm nay đất nước giống như “vì

sao” tỏa sáng giữa bầu trời rộng lớn. Từ “cứ” thể hiện sự quyết tâm vươn về phía trước, không chịu đầu hàng khuất phục trước mọi khó khăn.

Cuối cùng là những lời bộc lộ chân thành về khát vọng dâng hiến cuộc đời cho tổ quốc thân yêu:

*“Ta làm con chim hót
Ta làm một nhành hoa
Ta nhập vào hòa ca
Một nốt trầm xao xuyến”*

Đến đây, nhà thơ không còn cần bút nữa mà đang ôm đàn, gõ phách hát bài ca mùa xuân, bài ca cuộc sống. Nhà thơ muốn hóa thân vào muôn loài vạn vật làm tươi đẹp rộn ràng cho cuộc sống. Đó là “một tiếng chim hót” trong buổi sáng mai bắt đầu một ngày mới. Đó là “một nhành hoa” tô điểm cho vườn hoa cuộc đời. Và đó là “một nốt trầm” làm xao xuyến vạn trái tim, nhập vào cái chung để cùng nhau cống hiến. Tất cả đã thể hiện niềm khát khao sống, khát khao hiến dâng đến khôn cùng của tác giả. Đặc biệt hơn khi đặt vào hoàn cảnh sáng tác bài thơ, đó là lúc nhà thơ đang nằm trên giường bệnh. Trước khoảnh khắc phải đối mặt với bệnh tật, cái chết, nhưng Thanh Hải vẫn giữ được một niềm lạc quan, yêu đời với mong muốn được cống hiến mãnh liệt.

Với “Mùa xuân nho nhỏ”, người đọc nhận ra được một hồn thơ đầy yêu đời của Thanh Hải. Bài thơ đã để lại trong lòng người đọc ấn tượng sâu sắc về “một mùa xuân nho nhỏ”.

Cảm nhận Mùa xuân nho nhỏ lớp 9 - Mẫu 3

Bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ” được Thanh Hải sáng tác năm 1980 khi nhà thơ đang nằm trên giường bệnh. Khi đọc bài thơ, người đọc có thể cảm nhận được một tiếng thơ đầy thiết tha mong muốn được cống hiến cho đất nước.

Mở đầu là bức tranh mùa xuân của thiên nhiên được phác họa bằng vài nét chấm phá:

*“Mọc giữa dòng sông xanh
Một bông hoa tím biếc,
Ơi! con chim chiền chiện
Hót chi mà vang trời”*

Chỉ bằng vài nét vẽ đơn giản và những hình ảnh thật thân quen, bình dị, nhà thơ đã vẽ lên bức tranh xuân thơ mộng, đậm phong vị xứ Huế. Bức tranh có sự kết hợp của không gian thoáng đãng, sắc màu tươi tắn, hài hòa và âm thanh rộn rã tươi vui của tiếng chim chiền chiện. Cách lựa chọn hình ảnh “dòng sông xanh”, “bông hoa tím”

kết hợp với cách sử dụng các từ ngữ “ơi”, “chi” đi liền sau động từ “hót” khiến người đọc liên tưởng đến quê hương xứ Huế và cả tâm trạng say đắm hân hoan của tác giả. Dường như thấp thoáng đâu đó trong câu thơ là màu xanh của dòng Hương Giang mềm mại và những tà áo dài tím biếc của những cô gái Huế mộng mơ. Cảm xúc của tác giả trước mùa xuân còn được miêu tả ở chi tiết rất tạo hình:

*“Từng giọt long lanh rơi
Tôi đưa tay tôi hứng”*

Hình ảnh ẩn dụ “giọt long lanh” hay chính là giọt âm thanh của tiếng chim thật trong, thật tròn, vang ngân giữa không gian, đọng lại thành từng giọt hữu hình long lanh như hạt ngọc, nhà thơ đưa tay hứng với tất cả sự trân trọng, đắm say. Sự chuyển đổi cảm giác khiến hình ảnh thơ trở nên lung linh, đa nghĩa góp phần diễn tả trọn vẹn hơn niềm say sưa, ngây ngất của tác giả trước vẻ đẹp của thiên nhiên, trời đất vào xuân.

Từ mùa xuân của thiên nhiên, trời đất nhà thơ chuyển sang cảm nhận về mùa xuân của đất nước. Tác giả hướng tình cảm của mình tới những con người đang làm đẹp mùa xuân:

*“Mùa xuân người cầm súng
Lộc đất đầy trên lưng
Mùa xuân người ra đồng
Lộc trải dài nương mạ”*

Hình ảnh “Lộc” theo bước chân người cầm súng ra trận, theo bàn tay người lao động ra đồng và gieo mùa xuân đến khắp mọi miền đất nước. Không khí lao động khẩn trương rộn ràng, say mê.

*“Tất cả như hối hả
Tất cả như xôn xao”*

Điệp từ “tất cả”, từ láy “hối hả”, “xôn xao” tạo nên nhịp điệu mùa xuân hối hả, hào hùng, mở ra những cảm nhận chan chứa tự hào về đất nước:

*“Đất nước bốn ngàn năm
Vất vả và gian lao
Đất nước như vì sao
Cứ đi lên phía trước”*

Hình ảnh so sánh đẹp “đất nước như vì sao” gợi cho ta về hình ảnh đất nước toả sáng, luôn vận động và phát triển không ngừng.

Trước mùa xuân của thiên nhiên và đất nước, nhà thơ bộc lộ niềm khát vọng hiển dương của mình:

*“Ta làm con chim hót
Ta làm một cành hoa
Ta nhập vào hoà ca
Một nốt trầm xao xuyến”*

Nếu ở đầu bài thơ tác giả miêu tả những hình ảnh làm đẹp thêm, tô điểm thêm cho mùa xuân là âm thanh náo nức vang trời của tiếng chim chiền chiện và sắc màu tím biếc dịu dàng của cánh lục bình nhỏ trên sông thì ở đây tứ thơ được lặp lại, tạo ra sự đối ứng chặt chẽ. Tác giả mong muốn được làm bông hoa tỏa ngát hương, con chim mang tiếng hót và nốt trầm xao xuyến để hiển dương nhưng không làm mất đi nét riêng của mỗi người. Đó thực sự là lời tâm niệm chân thành, tha thiết, khiêm nhường và khát khao được cống hiến phần tinh túy nhất của mình làm đẹp thêm mùa xuân của quê hương, xứ sở mà không bị giới hạn bởi thời gian, tuổi tác:

*“Một mùa xuân nho nhỏ
Lặng lẽ dâng cho đời
Dù là tuổi hai mươi
Dù là khi tóc bạc”*

“Mùa xuân nho nhỏ” là một sáng tạo bất ngờ, độc đáo mà tự nhiên, hợp lý của nhà thơ, bởi mùa xuân vốn là một khái niệm chỉ thời gian thế mà ở đây “mùa xuân” lại có khối, có hình, một hình hài nho nhỏ thật xinh xắn. Mùa xuân đã trở thành một ẩn dụ nói về khát vọng, một lẽ sống cao đẹp, một ý thức khiêm nhường góp sức mình làm đẹp thêm mùa xuân của thiên nhiên, đất nước. Điệp từ “dù là” đặt ở đầu hai câu thơ liên tiếp có ý nghĩa khẳng định cho khát vọng dâng hiến miệt mài, không mệt mỏi của tác giả.

Khi đọc xong bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ”, người đọc đã cảm nhận được tình yêu mùa xuân của tác giả gắn liền với tình yêu quê hương đất nước, cũng như khát khao dâng hiến cho cuộc đời.

Trên đây là top 3 bài cảm nhận của em về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ của Thanh Hải tuyển chọn hay nhất, được chúng tôi sưu tầm và tổng hợp từ các bài văn đạt điểm cao của các em học sinh trên cả nước. Hy vọng sẽ là nguồn tài liệu hữu ích giúp các em học sinh hoàn thành tốt bài cảm nhận về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ trên lớp của mình.